

Maar langzamerhand verdween die groote eerbied voor de auspicien en ze raakten in oneere, sedert de Tribunen aan den Senaat durfden toevoegen: *Quod Plebeius Dictator sit, id vitium visum*. Gelijk de zorg voor godsdienstige offers in later tijd soms aan slaven is overgelaten, zoo werd ook de formaliteit der inwijding eindelijk aan Lictoren toevertrouwd en de Comitien in welke vroeger het volk, in Curien verdeeld, zijn imperium pleeg te verleenen, verloren in den laatsten tijd der Republiek zoozeer hunne ware beteekenis, dat ze als eene overtollige en lastige zaak door dienstknechten des Romeinschen volks in tegenwoordigheid van een paar wichelaars werden afgedaan. Het baarde wel veel opzien en verbazing dat de Tribuun Clodius de afschaffing der auspicien bij staatsaangelegenheden tot een voorstel van wet maakte, aan sommigen, zoo als aan Ciceró, ontlokte het een kreet van verontwaardiging; maar dat Clodius het durfde is een bewijs, dat de zaak weinigen meer ter harte ging.

Gouda, Mei 1855.

D. TERPSTRA.

EURIPIDES, *Helena* 670.

Helena Menelao interroganti, quomodo in Aegyptum venisset, respondet

ὁ Διὸς, ὁ Διὸς ὦ πόσι παῖς
μ' ἐπέλασεν Νείλω,

quae Elmsleius non integra esse perspiciens coniecit:

ὁ Διὸς, ὁ Διὸς ὦ πόσι Μαίᾱς τε παῖς
μ' ἐπέλασεν Νείλω.

Ingeniose inseruit *Μαίᾱς τε*, quibus omissis Menelaus, quem deum Helena diceret, scire non poterat. At in *Μαίᾱς* diphthongus corripí non potest; ne metrum dochmiacum ruat, lege

ὁ Διὸς ὦ πόσις με Μαίᾱς τε παῖς
ἐπέλασεν Νείλω.

Alterum ὁ Διὸς ex dittographia ortum videtur, quod vero nominativum post ὦ usurpatum spectat, cf. G. Herm. ad Androm. 1.

D., m. Iul. 1855.

E. J. K.